

עח

פ"א אמר רבינו מה שז' בש"ע או"ח [ס' תקס"ב] ס"ט] שצימים נוראים מותר להתפלל בש"ע בקול רם מעט אמר רבינו ע"ז שצחמת אין להתפלל בקו"ר גם אז אך מחמת בני הכפרים שאינם רגילים להתפלל צדיהכ"ג ופתחום צאים לעיר ומתפללים צדיהכ"ג צא עליהם הערה ופחד היום ולעקום מאימת ופחד הדין ע"כ ר"ז צעלי שו"ע להמליץ צעדם ולישר דרכם אמרו שמתפללים בקו"ר חבל אחס חדעו ותפללו צחשאי (בר"מ).

עט

פעם אמר רבינו העולם חמישים ושואלים מדוע ה"י לדודו הרה"ק ר' מאירל זי"ע מפרימיש-לאן מתנגדים גדולים, וכי לא ידעו כי איש קדוש הוא. ואמר רבינו לאשר דודו הרה"ק מוהר"ם ה"י רוצה להציל משיח לדקינו צעודתו הק' ולדיקי הדור היו מהם שאמרו שעוד לא הגיע העת והזמן וצב צללו אותו מעבודתו (בר"מ).

פ

אמר רבינו שהלולב נריך להיות ארוך ט' טפחים. ואמר רמז ע"ז מליית כמו שהלית (הענף היינו החוטין) הם צ' פעמים כמו הגדיל (הוא מקום הכריכות והקשרים) כי הגדיל הוא ד' גודלין ארכן שהוא שלש מהענף והענף הוא ח' גודלין וביחד י"ג גודלין (כן איתא בש"ע או"ח סימן י"א ס' י"ד ושם צמג"א וצא"ה"ע ויד אפרים וצבגר"א צ"ס הרמב"ם וז"ל יתכוין להיות הכרוך שלש הענף צ' שלישים, ועיין רמב"ן ספר המלות שורש א' וצרכי יוסף או"ח ס' כ"ד וצב"ל העורים, וצדעת זקנים מצעלי החוס' וחוס' הראש וספר דצ"ש לפי מהגה"ק חיד"א אות י' לית) כמו כן אלל הלולב נריך להיות הלולב החלק שלמעלה (מהדסים וערצות) שני פעמים כמו הדסים והערצות שהם נריכים להיות ג' טפחים ולמעלה הלולב צ' פעמים ככה, הוא שש טפחים, וביחד הוא הוא ט' טפחים. ואמר רבינו, ואיך שיין ללמוד לולב מליית כי לית צגמט' תרי"ג עם ה' קשרים וח' חוטין. (כן כתב צמדרש תנחומא והוצא

הזאת למד הוא האו"ח וקשה לו הקושיא ועתה מתורן וזה שלשים שנה בכל עת שלומד קשה לו ולא ידע נתרן לעלמו. ועוד אח"כ צאח אשה עני' להרב לדמחא שאין עוד מלות על פסח שיעשה לה הרב עוצה וה"י אז יום האחרון שאפו שם המלות ונתעורר הרב ע"י דברי רבינו והלך צעלמו לבית האופה ואפה מלות להאשה ואמר הרב דשם שרבינו נוח לו להגיד צודאי ה"י לו הכוונה שיעשה צעלמו המלות ולא ע"י שנתחו ואעפ"י שה"י יכול לעשות ע"י שליח מלוח צו יתר מצלוחו.

עכ

פ"א נסע רבינו מצרענא לאונגוואר וכהנה על הדרך המלך ה"י שם מקום קטן גבוה מעט ושם ה"י מקום סכנה ר"ל אשר כל עובר שם היו ניזוקים כמו עשרה שנים ה"י כן, ואח"כ השפילו המקום גבוה הזה ולא הועיל, וצידו ה"י שם חילן גדול, וכאשר נסע רבינו דרך שם צעש"ק פתחום אומר רבינו לצעל העגלה כאשר צאו למקום הזה שיעמוד הסוסים, ועמד שם רבינו כערך צ' שעות ואח"כ אמר לצעל העגלה שעכשיו יכולים ליסע משם, ומיום הזה והלאה לא ניזוק שם שום אדם, ואחר ימים אחדים נפל האילן עם השורש שלו אשר ה"י עומד צלדו של הדרך, וה"י לפלא — בר"מ.

1234567 ת"ת

עז

פ"א אמר רבינו שנריך אדם לבחור צמלוח שאין לה עוסקים וע"כ עוצ לומר תכלים צפורים ושמחת תורה וכן צערצ יוכ"כ כי אז ערודים העולם ושוכחים לומר וחשוב מאד צממים לומר תכלים צאותן הימים (ס' בר"מ). ועיין צ"ס חסידים ס' קה כל מלוח שאין לה דורש אותה תדרשנה.

עז

פ"א ה"י אלל רבינו איש א' ושמע שרבינו אמר בעקידה צצצת חבל לא התחינה מקודם ואחר העקידה וה"י לפלא צעיניו וכאשר צא ציוס א' ליעול רשות ליסע לביתו אמר לו רבינו אחי יודע שצש"ק אין אומרים או"ח קודם בעקידה ואחר עקידה הרצ"ש אין אומרים וה"י לפלא צעיניו שהרגיש רבינו צרוה"ק את מחשבתו אשר חשב מחשבה וכהניצ לו על מחשבתו (בר"מ).

זרש"י פי' שלח) כ"כ האחרון עם הג' מינים בגמט'
תרי"ג, ע"כ שפיר נילף מיני'.

ואמר רבינו שהוא ח' מהלכות שנשחקו צימו
אכלו של משה.

ועוד אמר רבינו כי לולב בגמט' חיים ע"כ עוצ
להיות לנו חיים ארוכים צעדי"ת.

פח

מאמר הג' כל צאמת הלכה הוא היינו כל מקום
שמלינו צש"ם צאמת אמרו הלכה היא כן.
ופנה ובי במקום שלא אמרו צאמת הלכה אינו כן.
ואמר רבינו הק' ע"ז שהכוונה היא כך כל צר
ישראל שאומר דבר ועושה צאמת עלי שום פני' בלתי
לדי' לבדו. כן הוא הלכה ולדיק גוזר והקצ"ה מקיים
כן יחי רצון שיערה די' עלינו רוח עברה וקדושה וישם
בלבנו דברי אמת לקיום בנו ישראל אשר כך התפאר
ויצרך את עמו בשלום (ס' זר"מ) בסוף ספר מאמר
מרדכי. 1234567

פז

ב' צם' גדו"מ שרבינו לא השתמש במפות על
שלחנו, ומטפחות הידים שנגז צו ידיו, ואנפלאות
(זאקען), רק הם עשאן איש, עכור גברא.

פח

ידוע שצית רבינו לא הי' צנמלא רביעים עוצים
רק פשיעים שעשאן פועלי ישראל, וגם שילם
להם ממיעב, ולא הניחם שיעבדו שעות הרבה בחד
בזא"ז, רק נזה להם לפוש ולנות מעט אחר צי'
שעות, ונתן להם לאכול ולשתות צין כך, ואמר אני
חש שלא לעבוד בהם עבודת הפרך.

פז

לא הי' צצית רבינו בלי כסף או זהב או אפילו
מנורות כסף, ואעפ"י שהציאו לו חסידיו,
חלקם לעניים ולהכנסת כלה, פעם אמר רבינו בדרך
נחות למח לי מנורות כסף שאלערך להעמיד שומר
עליהם, אבל על הכלעכענע לייכטער שלי אין
אני נריך שומר.

פח

רבינו הי' נותן ענים לעניים בחורף ומבס הי'
צאין ולקחו וכו' מי שציישו לבא, ולזה
רבינו שצית הענים וכו' פתוח וכל מי שרולא יבא
ויקח, ופ"א קודם אור היום שרבינו הלך בחולא
לחצירו, וכו' אחד מוליד ענים, הלך רבינו תומ"י
חזרה לביתו שלא יחביש הנוטל הענים.

פו

רבינו הי' מחלק בערב פסח לורכי יו"ע לעניים
בד רחבה, וכו' רגילים לבא ליקח כל
א"א חלקו המוכן לו, וכו' מהם שצאו שני פעמים,
ואעפ"י נתן להם רבינו צעין יפה, והכין להם
לאכול שם צינים ותפוחי אדמה מצושלים שיאכלו
שם. קודם הלכו לביתם ואמר רבינו העניים הללו
רעצים צעיו"ע, ע"כ לא הניחם לילך עד שאכלו
שם.

פז

פ"א הי' רבינו על ש"ק צעיר גדולה וכו' אז שם
עוד לדיק מפורסם אחד ונדברו צין החסידים
אשר לאחר שיכיו אלל השלחן של הצדיק ח' יבואו
להרצי ר' מרדכילי זי"ע שהוא יערוך השלחן בשעות
מאוחרות בלילה, כדרכו בקודש, וצאו לשלחן רבינו
וכי' עוד בחדרו. ואיש שז"צ אחד הכהר אשר אלל
הצדיק שכיו, הי' עולם יותר גדול והלא הצדיק
הזה הוא בעל רוח הקודש, ומחזק אין לו עולם
גדול, ופתאום בא רבינו מחדרו והלך להאיש השז"צ
ונתן לו של' ושאל אותו האם למדת מס' אבות
פ"ג משנה י"ז כל שחכמתו מרובה ממעשיו למח
הוא דומה לאילן שענפיו מרובין ושרשיו מועטין
וכרוח בא וכו' אבל כל שמעשיו מרובין מחכמתו
דומה לאילן שענפיו מועטין ושרשיו מרובין שאפילו
כל הרוחות שבעולם באות וגושבות אין מחזין אותו
ממקומו והסדר לו כי ישנם לדיקים שענפיו מרובין
שיש לו הרבה חסידים אבל לעומת זה שרשיו
בקדושה אינם מרובין כ"כ, אבל ישנם לדיקים
שענפיו החסידים שלו מועטים, אבל לעומת זה
שרשיו בקדושה מרובין, הכי, שאפילו כל הרוחות